

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 2/2019

MORE THAN A HUNDRED YEARS: FINNS IN IRELAND // KUINKA IRLANTI VALLOITETTIIN

SISÄLLYS

Finns in Ireland	3
The Town I Loved so well	5
Myyttien mailla	6
Pulvis tauri	8
Bookshop, my love	9
Kesän ja syksyn tapahtumia	10
Salo soi	11

TOIMITUS

Päätoimittaja Matti Sovijärvi

Toimitussihteeri Seppo Nousiainen

Taitto Offsetpaino L. Tuovinen Ky /
Markus Niskanen, anu tuovinen

ILMOITUKSET

Seppo Nousiainen (seppo.nousiainen@welho.com)

ISSN 0783-6775

Offsetpaino L. Tuovinen Ky

Kuopio 2019

www.tuovinen.eu

KANNEN KUVA

Walking on Waters, Glendalough
Kuva: Matti Sovijärvi

LÄHDE LÄNTEEN, NUORI IHMINEN

Paikallaan pysymällä ei opi mitään, paitsi kirja kädessä tai tietokone edessä. Silloinkin oppii vain teoreettisia asioita, järjellä ymmärrettäviä. Mutta kun suolainen tuuli tuivertaa hiuksia, nähtävissä oleva maisema ulottuu merenä tai maana horisonttiin, kun ilmassa leijuvat uudet ja oudot tuoksut, silloin on mahdollista kokea jotakin uutta ja ymmärtää paremmin elämän yhteyksiä.

Matkustavaisen elämä ei ole tylsää, ei etenkään, jos lähtee pois tutusta, pois omalta mukavuusalueeltaan. Siis lähde matkaan, nuori ihminen, lähde länteen. Tämä ei ole poliittinen kannanotto, vaikka Suomesta itään ei olekaan kuin Venäjää (ja sitä on paljon) ja joskus tuhansien kilometrien päässä Kiina. Länteen on lähde Irlannin, ei politiikan vuoksi.

Kesä on hyvä aika matkustaa, mutta Irlanti ei oikeastaan ole kesämaa. Siellä on toki neljä vuodenaikaa, mutta ne voi Irlannissa kokea yhdessä päivässä: auringonpaisteesta sateeseen ja myrskyyn ja sitten taas auringonpaisteeseen. Kesä ja talvi toki poikkeavat toisistaan: kesällä kaikissa puissa on lehdet ja lämpöä riittää, ainakin joiakin päivinä.

Finnish-Irish Society on myös järjestämässä matkaa länteen, siis Irlantiin, mutta vasta syksyllä. Tarkat tiedot tulevat niiden jäsenmaksunsa maksaneiden sähköposteihin, jotka ovat sen meille luovuttaneet, osoitteeseen puheenjohtaja@finnish-irish.fi. Sähköisessä kanavassa on jatkossa muutenkin paljon tietoa.

MATTI SOVIJÄRVI
Päätoimittaja

GO WEST, YOUNG MAN

The word man refers here not only to males, but to all human beings. So I am not encouraging males to travel and females to stay home, oh no. Go together!

You might learn new things by staying home, maybe reading a book or surfing in the net. But you can experience and feel totally new and wonderful things only when you get away from your comfort zone. You can feel the salty wind on your face, meet new people, taste new foods and drinks. You can also see your own homestead in a new light when there's something new to compare it to.

So young man, or woman, go west, go to Ireland. Promoting west is not a political point, although in the East there is nothing but Russia (and there is a lot of it) and then China, after a few thousand kilometres. In the western outskirts of Europe there is a lovely country, where people are nice, scenery breathtaking and food great. That country is Ireland where there is eternal spring (by Finnish standards). Yes, summer and winter differ from each other, but only by five degrees.

Finnish-Irish Society is also arranging our own voyage to Ireland, but in the autumn. If you have given your e-mail address to us, you will get more information by e-mail as we now have an excellent e-information channel. E-mail-addresses should be sent to puheenjohtaja@finnish-irish.fi.

MATTI SOVIJÄRVI
The Editor

ON JÄSENMAKSUN AIKA!

The Finnish-Irish Society saa merkittävän osan tuloistaan jäsenmaksuina. Nyt on taas aika maksaa alkaneen vuoden 2019 jäsenmaksu, 22 euroa. Saman talouden muilta jäseniltä maksu on 10 euroa. Alla ovat maksuohjeet.

Jäsenmaksutili / The account no. FI81 2001 1800 0192 29

Muista lisätä maksaneiden nimet, osoite ja sähköpostiosoite.

Remember to add the names, the e-mail addresses and the street address of the members.

IT IS TIME TO PAY THE MEMBERSHIP FEE!

The membership fees are an important part of the Finnish-Irish Society's income. A new year has begun and it is time to pay the membership fee, 22 euros. For other members of the same household the fee is 10 euros. Find below the instructions.

FINLAND

In Ireland

O'Connell Street in Dublin near the GPO where Antti Mäkipaltio fought in the Easter Rising. He was the first Finn to take part in Ireland's politics. The Spire or The Stiletto in the Ghetto replaces Nelson's Column which was blown very professionally to pieces by the IRA to celebrate the 50th anniversary of the Rising. (Commons Wikimedia)

In the following review Finland's Honorary Consul General in Dublin, Tom Eklund gives a fine picture of Finland's presence in Ireland. Some figures are estimates or guesstimates and some taken from official statistics, says Eklund. Some events are true and some anecdotal evidence of past happenings. Sources can be presented on request.

This article is part one. The second part will be published in Shamrock late August...

FIRST CONTACTS

First recorded contact with Ireland is the story of **Johan Anders Jägerhorn** who after the failed 1788 Anjalaan liitto rebellion against Swedish rule was sentenced to death. He escaped to Russia and moved later to Hamburg and as an agent for France started to support the Irish freedom cause and met the future leader of the Irish 1798 rebellion **Lord Edward Fitzgerald**. It is not known if Jägerhorn ever visited Ireland. He was,

however, captured by the British and spent a couple of years in the Tower of London before being released. In 1981 then Minister **Desmond O'Malley** who was visiting Finland unveiled a commemorative plaque adorning Jägerhorn's house in Porvoo and stated 'If this man spent 2 years in prison for the independence of Ireland he is indeed worthy of this plaque'.

Finnish seamen visited Ireland since the early 1800s, mainly Cork and also Queenstown (Cobh) and Belfast, often

en route to America. By the mid 1800s also Dublin where it is told they sometimes jumped ship to join another shipping line. There is no information of any of them settling here.

On Christmas Eve 1895 South America bound Finnish barque the '**Palme**' sought refuge in Dublin Bay from a storm and ran aground off Kingstown (today Dun Laoghaire). The lifeboat based in Kingstown set off to rescue the ship and capsized with the loss of all 15 crew members. Every one on

the 'Palme' survived including Captain **Axel Wiren**, his wife and their 5 month old baby daughter. The Kingstown life boat disaster remains today the worst life boat disaster in Irish maritime history and a memorial to the 15 men who died was erected at Christmas 1995 in Dun Laoghaire harbour, 100 years after the

tragedy.

During the Easter Rising in 1916 a 31 year old Finnish sailor **Antti Mäkipaltio** showed up at the GPO (General Post Office) in Dublin with little English but determined to fight for Irish freedom. He was captured in the surrender and on his release emigrated to the US still

speaking little or no English.

An early introduction to Ireland in 1930s Finland is represented by **Olof Enckell's** travel book '**De klagande vindarnas ö**' which made Ireland known to the wider Swedish speaking population in Finland.

SOME INTERESTING DATES

Since the 1940s Honorary Consulates have been established in Dublin, Cork, Limerick, Waterford and Galway. The first 4 cities were seaports, Galway a small seaport but mainly a University town. Today Finland only has Consulates in Dublin, Cork and Limerick.

- 1954 Irish Finnish Society established in Helsinki. Today the name is Finnish-Irish Society Ry
- 1961 Diplomatic relations established between Finland-Ireland. The Finnish Embassy in The Hague was handed responsibility also for Ireland
- 1978 Irish Finnish Society established in Dublin
- 1979 First Christmas Church Service in Dublin by the Finnish Seamen's Church in London. Organised a bazaar with Finnish food, sweets and typical Finnish Christmas items etc. for sale. Annually since then.
- 1981 Finnish Saturday School started in Dublin under the auspices of the Irish Finnish Society
- 1981 Finnish Embassy, Commercial Section opened in Dublin
- 1986 First Irish Festival (music) held in Finland. Since then annually. Peter Carr, former chairman and founder member of the Irish Finnish Society acted as patron in 2017
- 1988 Finnish Business Club established in Dublin
- 1989 Full Finnish Embassy in Dublin with resident Ambassador
- 1989 The Irish Business Club Finland was established in Helsinki
- 1993 Full Irish Embassy in Helsinki with resident Ambassador. The Irish Embassy in Moscow had up to then had responsibility also for Finland
- 1995 Finland member of the EU. Ireland already since 1973 (EEC)
- 1999 Euro was introduced to financial markets as accounting currency. Both Finland and Ireland had adopted the Euro.
- 2002 Physical Euro notes and coins introduced in both Finland and Ireland

TO BE CONTINUED IN NEXT ISSUE.

Muistoissa autuas Derry

Kaupunki, jota **Phil Coulter** rakasti, on hänen synnyinkaupunkinsa ja nuoruutensa kotikaupunki **Derry** Pohjois-Irlannissa. Coulter on sanonut, että kaikista kirjoittamistaan lauluista "*The Town I Loved So Well*" on se, josta hän mieluiten haluaisi tulla muistetuksi. "Se on minun tarinani."

Phil Coulter on varmastikin merkittävän elossa oleva irlantilainen lauluntekijä. Hän on toiminut musiikin saralla esiintyvänä taiteilijana, säveltäjänä, lau-

luntekijänä, sovittajana, tuottajana, jne.

Vuonna 1965 hän tapasi skotlantilaisen **Bill Martinin** ja he ryhtivät yhteistyössä tekemään lauluja. Coulter sävelsi ja Martin kirjoitti tekstit. Yhteistyötä kesti yli kymmenen vuotta.

Vuonna 1967 Coulter-Martin-tiimin tekemä kappale "*Puppet on a String*" oli Eurovision laulukilpailussa Britannian kilpailukappaleena. **Sandie Shaw**'n esittämä laulu voitti sen vuoden kilpailun ja siitä tuli kansainvälinen hitti.

Seuraavana vuonna Coulterin ja Martinin tekemä kappale "*Congratulations*" tuli Euroviisukilpailussa toiseksi, esittäjänään **Cliff Richard**.

Myöhemmin Phil Coulter teki yhteistyötä mm. The Dubliners -yhtyeen kanssa. "*The Town I Loved So Well*" julkaistiin vuonna 1973 The Dubliners -yhtyeen albumilla *Plain and Simple*, jonka tuottajana Coulter toimi. Laulusolistina mieleenpainuvassa esityksessä on **Luke Kelly**.

Kaupunki, jota rakastin niin

(Phil Coulter / suom. sanat Kalevi Toosi)

Yhä muistoissain vielä nähdä voin ain
tuon kaupungin, jota rakastin niin.
Pelas koulu palloa liki kaasulaitosta,
läpi savun ja hajun naurettiin.
Juostiin kotiin sateessa hämää kujia
ohi vankilan ja takaa suihkulähteen.
Onnellista elämää monin tavoin oli tää
kaupungissa, jota rakastin niin.

Varhain aamulla pilli paitatehtaalla
kutsui naisia Mooren, Bogin ja Grigganin.
Miehet puolestaan toimi äidinroolissaan,
lapset syötti, ulkoilutti koirankin.
Ja kun ajat tiukkeni, toimeen tultiin niukasti,
mutta eivät silti koskaan valittaneet,
sillä sisällään kantoivat he ylpeyttä
kaupungissa, jota rakastin niin.

Aina musiikkia kaikui Derryn ilmassa,
oli kieli se kaikkien ymmärtämä.
Päivän muistan ain, jolloin ensi maksun sain
soittaessani pikku keikkabändissä.
Siellä vietin nuoruuden ja, totta puhuen,
surin, kun tuo kaikki piti jättää taakse.
Elämään sain oppini, löysin myöskin vaimoni
kaupungista, jota rakastin niin.

Kun oon jälleen kotona, vaivoin kestän katsoa,
kuinka polvilleen saaneet on kaupungin
autoin panssaroiduin, baarein pommitetuin,
kaasupilvin, puiden yllä leijuvin.
Leiri sotilaiden on luona kaasulaitoksen,
yhä korkeemmat on piikkilanka-aidat.
Pyssyillään ja tankeillaan mitä tehneet ovatkaan
kaupungille, jota rakastin niin?

Musiikki ei enää soi, silti jatkaa he voi,
heidät runneltu on, mutta ei murrettu.
Vaikkei voi he unohtaa, sydämissään odottaa,
että tulee vielä rauha toivottu.
Tehty on, mikä on, ja voitettu se, mikä on,
ja mikä kadonnut on, koskaan ei se palaa.
Voin vain rukoilla parempaa huomista
kaupungille, jota rakastin niin.

The Town I Loved So Well

(Phil Coulter)

In my memory I will always see
The town that I have loved so well,
Where our school played ball by the old gas yard wall
And we laughed thru' the smoke and the smell.
Going home in the rain, running up the Dark Lane,
Past the Jail and down behind the Fountain.
Those were happy days in so many, many ways
In the town I loved so well.

In the early morning the shirt factory horn
Called women from Creggan, the Moor and the Bog.
While the men on the dole played a mother's role,
Fed the children, and then walked the dog.
And, when the times got tough, there was just about enough,
And they saw it through without complaining.
For deep inside was a burning pride
In the town I loved so well.

There was music there in the Derry air,
Like a language that we all could understand.
I remember the day that I earned my first pay
When I played in a small pick-up band.
There I spent my youth, and, to tell you the truth,
I was sad to leave it all behind me.
For I'd learned about life, and I'd found a wife
In the town I loved so well.

But, when I've returned, how my eyes have burned
To see how a town can be brought to its knees
By the armoured cars and the bombed-out bars
And the gas that hangs on to every breeze.
Now the army's installed by that old gas yard wall
And the damned barbed wire gets higher and higher.
With their tanks and their guns, Oh! My God! What have they done
To the town I loved so well?

Now the music's gone, but they carry on
For their spirit's been bruised, never broken.
They will not forget, but their hearts are set
On tomorrow and peace once again.
For what's done is done, and what's won is won,
And what's lost is lost and gone forever.
I can only pray for a bright, brand new day
In the town I love so well.

Lebor Gabála nÉrenn – Irlannin myyttinen historia

Katja Ritari

Lebor Gabála nÉrenn eli suomennettuna Irlannin valloituskirja on keskiaikainen teksti, joka kertoo Irlannin myyttisen historian toinen toistaan seuranneiden valloitusmuodossa aina maailman luomisesta alkaen. Tekstistä on useita eri versioita, joista varhaisin meille säilynyt on kirjoitettu 1000-luvulla.

Varhaisimmat viittaukset joihinkin *Lebor Gabálan* elementteihin kuitenkin löytyvät jo 800-luvulta. *Lebor Gabála* perustuu kristilliseen käsitykseen maailman historiasta, mutta se sisältää myös mahdollisesti esikristillisiä elementtejä, koska osa tarinassa esiintyvistä kansoista edustaa esikristillisiä jumaluuksia. Keskiaikaiset kirjoittajat saattoivat pyrkiä tarinalla luomaan irlantilaisille Raamatun israelilaisia tai antiikin roomalaisia vastaavan eepin historian, joka yhdistelee kristillistä ja esikristillistä käsitystä historiasta.

Tällaisen historian avulla irlantilaisille voitiin luoda yhtenäinen kansallinen identiteetti saaren poliittisesta jakautuneisuudesta huolimatta. Kertomalla tarinaa kaikkien irlantilaisten jakamasta historiasta ja yhteisistä esi-isistä voitiin yhdistää alkuperältään todennäköisesti etnisesti moninainen kansa.

Lebor Gabálan rungon muodostaa siis kuuden eri kansan saapuminen saarelle yksi toisensa perään. Tarinan alku seuraa vanhatestamentillistä käsitystä maailman luomisesta ja varhaisesta historiasta. Keskiaikaisen ymmärryksen mukaan kaikkien eurooppalaisten esi-isä oli **Noaan** poika **Jaafet**.

IIRIN SYNTY

Jaafetista pääsemme hänen pojanpojanpoikaansa **Fénius Farsaidi**in, joka oli *Lebor Gabálan* mukaan Skyyttien kuningas ja yksi Baabelin tornin 72 rakentajasta. Irlantilaisissa tarinoissa hänet esitetään iirin kielen isänä, koska Baabelin tornin kaaduttua kielet eriytyivät 72 eri kieleksi ja **Fénius** käski seuraajiansa kerätä kaikista kielistä parhaat puolet, joista hän sitten yhdisti iirin kielen.

Keskiaikaiset irlantilaiset oppineet pitivät siis iiriä kaikin tavoin samanarvoisena oppineisuuden kielen latinan kanssa ja olivat ylpeitä omasta perinteestään. Féniusin poika **Nél** puolestaan meni naimisiin faaraon tyttären **Scotan** kanssa ja he saivat pojan nimeltä **Goídel Glás**.

Toisten versioiden mukaan juuri Goídel on se, joka koosti iirin kielen. Joka tapauksessa Goídelia pidetään gaelilaisten, siis irlantilaisten esi-isänä. Goídelin jälkeläiset lähtivät Egyptistä samaan aikaan israelilaisten kanssa ja asettuivat Skyyttiaan (nykyisten Turkin, Iranin ja Afganistanin pohjoispuolella). Sieltä he myöhemmin lähtivät vaeltamaan ympäri Eurooppaa viettäen seuraavat 440 vuotta vaeltavaa elämää ja etsien omaa luvattua maata samalla tavoin kuin israelilaiset vaelsivat erämaassa **Mooseksen** johdolla 40 vuotta.

Kaiken tämän aikana Irlannin valloitus alkavat. Ensimmäiset ihmiset, jotka saapuivat Irlantiin tulivat sinne jo ennen tulvaa paetakseen veden nou-

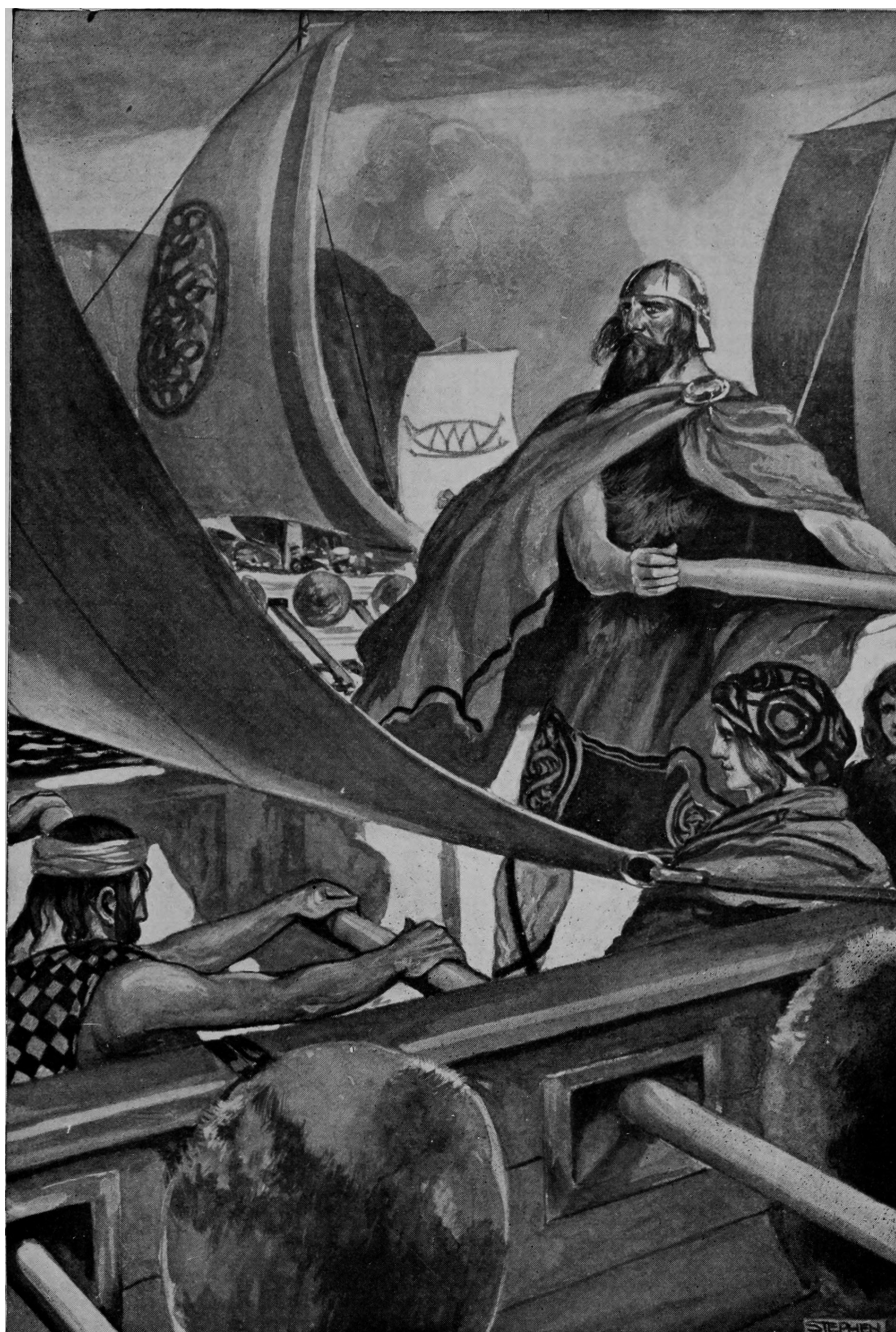
semiselta **Cessairin**, Nooan pojan tyttären johdolla. Matkalla kaksi heidän kolmesta laivastaan kuitenkin upposi ja perille selvisivät vain Cessair ja 49 muuta naista sekä 3 miestä. Tulvan tullessa kuitenkin ainoa, joka selvisi on yksi miehistä **Fintán**. Hän muuttui ensin loheksi ja sitten kotkaksi ja haukaksi eläen näin seuraavat 5 500 vuotta.

300 vuotta myöhemmin saarelle saapui joukkoinen **Partholón**, Nooan jälkeläinen **Magogin** kautta. He toivat saarelle maanviljelyksen ja raivasivat sen asuttavaksi. He onnistuivat voittamaan taistelussa saarella asuneen yliluonnollisen hirviökansan fomorialaiset, mutta joutuivat lopulta itse jonkinlaisen kulkutaudin tappamiksi.

NEMED JA JÄLKEILÄISET

Seuraava joukko saapui 30 vuotta myöhemmin **Nemed**-nimisen miehen johdolla. Hän oli myös Magogin jälkeläisiä. Nemedin joukko joutui fomorialaisten alistamaksi ja heidän oli luovutettava joka vuosi Halloweenin kelttiläisen esimuodon **samhain**-juhlan aikaan 2/3 lapsistaan, viljastaan ja maidostaan fomorialaisille. Lopulta Nemedin joukot nousivat fomorialaisia vastaan taistelussa, jossa suurin osa heistä menehtyi ja vain 30 miestä pääsi pakenemaan laivoillaan Irlannista.

Osa heistä pakeni Kreikkaan, missä he tulivat kreikkalaisten orjuuttamiksi. 230 vuotta myöhemmin nämä Nemedin jälkeläiset purjehtivat takaisin Irlan-

*Íth myyttisellä matkallaan
Irlantiin, kauan ennen
viikinkiaikaa.
(Commons Wikimedia)*

tiin. Heidät tunnetaan nimellä **Fir bolg** ja he jakoivat Irlannin 4 muinaiseen provinssiin: Munster, Connacht, Ulster ja Leinster.

Ne Nemedin jälkeläiset, jotka pakenivat pohjoiseen, tunnetaan nimellä **Tuatha Dé Danann**. Heillä oli ylikuonnollisia voimia ja he perustuvat todennäköisesti joihinkin Irlannin esikristillisiin jumaluksiin. He palasivat vuorostaan Irlantiin ratsastaen tummilla pilvillä ja voittivat saarelle jo aiemmin asettuneet *Fir bolgit* taistelussa. *Fir bolgit* saivat valita minkä pronvinssin he pitivät *Tuatha Dé* valloittaessa loput saaresta ja he asettuivat Connachiin.

Tällä välin gaelilaiset olivat päätyneet vaelluksensa päätteeksi Iberian niemimaalle, mihin heidän johtajansa **Breogán** oli perustanut Brigantia-nimisen kaupungin. Hän rakensi sinne korkean tornin, jonka huipulta hänen poikansa **Íth** näki kaukana hämmöttävän saaren, Irlannin. Íth purjehti sitten Irlantiin muutama mies seuranaan ja saarella *Tuatha Dé* kolme kuningasta ottivat hänet vastaan.

Jostain syystä nimetön hyökkääjä kuitenkin tappoi Íthin ja hänen kumppaninsa pakenivat Irlannista. Íthin kuolemasta kuultuaan Breogánin seuraajat kokosivat suuren joukon hyökkäämään

Irlantiin ja kostamaan Íthin tapon. Tästä eteenpäin heidät tunnetaan nimellä **Mil Espáine**en pojat eli milesialaiset ja heitä pidetään keskiajan irlantilaisten esi-isinä.

Nimitys milesialaiset tulee todennäköisesti latinan sanoista *Miles Hispaniae* eli hispanian soturit. Milesialaiset taistelevat *Tuatha Dé*n joukkoja vastaan ja lopulta he sopivat jakavansa saaren niin, että milesialaiset saivat saaren maan päällisen puolen ja *Tuatha Dé*t asettuivat asumaan sen alle haltiakumpuihin, joista kerron enemmän Shamrockin seuraavassa numerossa.

Life on the run

It's that time of the year again. The potatoes are in the drills and the Eurovision has been lost and the high-sticking is whacking away in the Ice-hockey world champs., and we have a heatwave. "We're still in with a chance" I was told by a scruffy young man in the pub the other night. He was sitting over his pint and talking over his shoulder as I was pushing through and raising my eyebrows like Roger Moore in an effort to get the attention of the young barmaid. What's the matter with her? Hasn't she ever heard of Roger Moore? Then again, maybe she hasn't. Perhaps to her I look more like Sir Patrick than Sir Roger...no more. The Wednesday 'session' was in full swing in the background and jigs and reels abounded with a compliment of two fiddles, a flute-whistle, tin-whistle, box-accordion, two guitars a banjo and a bodhran. A gent in shorts announced to the populace that he would like to sing a song about his late wife. There was a hush and the banjo player asked softly, "Is she dead? I'm sorry, I didn't know she died?" The gent in shorts said "She's not dead. She's late. She's always bloody late!" He began to sing in a raucous voice "In Dublin's fair city, where the girls..."

The current heatwave is welcome and the sound of bird-song in the early evening twilight, is a lively tune, that brings back many pleasant memories...that I can't recall. The musicians were playing 'The Blackbird' and I thought of Saint Kevin. The hermit saint of a thousand years ago, who was so full of patience and loving, he would let the Blackbird nest in the palm of his out-stretched hand and wait till the fledglings had flown. He shunned the society of men and the temptations of women. There was a woman once who was obsessed with having the saint. She stripped buck-naked and swam the lake and scaled the cliff to the hermits cave and appeared in his doorway in all her glory. The good saint took her by the hair of her head and hurled her out the doorway She was dashed to pieces on the rocks below... I guess you shouldn't try the patience of a saint.

I was relaxing hermit-like on my balcony the other day with a bottle of stout and watching the marathon runners huffing, puffing and sweating as they jogged below. This year the route runs by my garden on the park pathway. A blizzard of downy flakes from daffodils floated in the air. There's something extra relaxing about watching other people expending such energy and toiling with such admirable desperation. I imagine myself an Emperor Nero watching the Colosseum going up or a Pharaoh seeing Pyramids rise out of the desert sands. All that sweat and toil. Here I am with me bottle of stout monarch of all I survey. Ready to shout a bit of advice now and again. "Go on, go on!" "Great work!" "Not long to go now!" "Put yer back into it man!" etc., And those below too fagged out to retort what's truly on their minds, "Feck off ye lazy-" Delusions of grandeur you might say. "Look on ye mighty and despair." But ah, the joys of being a passive observer, of life on the run.

The Bookshop voi hyvin

Yksi Irlannin ihanuuksista ovat kirjakaupat. Sellainen löytyy jokaisesta pienestäkin kaupungista ja kaiken lisäksi niissä on erinomaiset valikoimat ja nimenomaan kirjoja. Kammottavat kodin koristeet, askartelutarvikkeet ja muut sen sellaiset ovat muualla ja hyvä niin.

Matti Sovijärvi

The Bridge Street Bookshop on hyvä esimerkki. Wicklow'n kaupunki ei ole iso, vähän yli 10 000 asukasta, mutta silti kaupungin kirjakauppa on kerrassaan mainio. Se on perheyritys, siirtymässä isältä tyttärelle. Se on kaupungin, vaan ei seutukunnan ainoa. Puolen tusinaa muuta kirjakauppaa löytyy noin puolen tunnin ajomatkan päästä tai lähempää.

Valtaosa Irlannin sadoista kirja-kaupoista on samaan tapaan yksittäisiä yrityksiä, usein perheomisteisia. Suomessa kirjat ostetaan yhden ison kirja-kauppaketjun myymälöistä, marketeista, netistä tai kioskeista, mutta Irlannissa ketjuja ei ole. Palvelu on pienissä kirjakaupoissa erinomaista, myyjät tietävät mitä myyvät ja jokseenkin aina enemmän kuin asiakas. Kun tämän kirjoittaja kysyi vakavalla naamalla dublinilaisessa kirjakaupassa **Maeve Binchyn** Nobelista myyjä oli kärryillä hetkessä ja totesi, että ei kai, eihän kuolleille Nobelia myönnetä eikä

näyteikkunaa siis tarvitse rakentaa uudeen. Naurun sain irti.

Maeve Binchy on mitä irlantilaisin ja hyvä esimerkki englanninkielisen irlantilaisen tiestä maineeseen ja mammonaan. Hänen Irlantia aika viisaasti kuvaavissa kirjoissaan kerrotaan ihmisistä ja paikoista, joita ei ole ollut, mutta olisi ehkä pitänyt olla. Binchy kuvaa hienosti Irlannin muutosta konservatiivisesta katolisesta yhteiskunnasta moderniksi, jossa puolalaisia ei ehkä ole putkimiehinä, mutta palveluammateissa kyllä. Mutta niin sanottuja lukuromaaneja ne kaikki ovat, eivät maailmankirjallisuutta ja suoraan lukijoille eli kouluikäynejille naisille kirjoitettuja.

Nobelit eivät tietysti olisi mitään uutta Irlannissa, niitä on vuosien mittaan myönnetty neljälle irlantilaiselle, vaikka **George Bernard Shaw** kulkeekin Britannian kyltin alla. Ne kolme muuta ovat **William Butler Yeats**, **Samuel**

Beckett ja **Seamus Heaney**. Eivätkä ne maailmanluokan irlantilaiset kirjailijat tähän tietenkään lopu.

Kieli on Irlannin kirjakaupan ja myös kustannusalan siunaus ja kirous. Englanninkielisten kirjojen markkina on maailmanlaajuinen. Niinpä iso osa irlantilaisistakin kirjoittaa englanniksi, mutta iirinkielistenkin asema on vahvistumassa, nyt taas.

Kun Suomessa huomattava osa parhaista kirjailijoista kirjoittaa ruotsiksi, se johtuu vain siitä, että se sattuu olemaan kirjoittajan äidinkieli. Irlannissa kirjoja julkaistaan iiriksi, koska se on kulttuurinen kannanotto. Jos haluaa rikastua kirjojen myynnillä, englantia on ainoa vaihtoehto, sillä iirinkielistä kirjallisuutta myydään kappalemääräisesti vähän. Kansakunnan kaapin päälle pääsyssä iiristä voi olla apua.

Toisenlainen kirjakauppa, joka on oikeastaan baari ja kohtamispaikka ja runoiltojen näyttämö. Tämän lisäksi pienessä Klnsalessa on ihan tavallinen, ihan mainio kirjakauppa.

Tyypillinen irlantilainen kirjakauppa, tällä kertaa Wicklow'ssa. Ihan vieressä on joki ja joen vieressä puisto ja puistossa penkki, jolle istua tutkimaan uusinta ostosta. Ei sadetta, kiitos.

A bookshop is a bookshop. Asiakkaalla pitää olla tilaa ja aikaa, sillä kirjoja ei osteta kuin makkaraa.

FINNISH-IRISH ACTION

Bloomsday is here again

James Joycen pääteosta Odysseus eli Ulysses juhliitaan jälleen Bloomsdaynä kaikkialla maailmassa, myös Suomessa. Päivän suomalaisesta päättilaisuudesta on lisää tietoa Finnish-Irish Societyn nettisivuilla ja muuallakin mediassa, pääosassa joka tapauksessa Frank Boyle. Päivä on aina 16.6., tietysti. Seuraa myös Suomen irlantilaisien ravintoloiden nettisivuja. Bloomsday on vain kerran vuodessa!

Sähköpostiosoitteet seuralle!

Tiedotustoiminnan tehostamiseksi Finnish-Irish Society alkaa jakaa tietoa jäsenilleen yhä enemmän sähköisesti. Siihen tarvitsemme sähköpostiosoitteesi. Toimita se mahdollisimman nopeasti osoitteella

puheenjohtaja@finnish-irish.fi.

Osoitteita käytetään vain Finnish-Irish Societyn tiedotustoiminnassa eikä niitä luovuteta kolmansille tahoille.

Lähdetään Irlantiin!

Finnish-Irish Society järjestää syksyllä yhteisen matkan Irlantiin. Kaikki jäsenmaksunsa maksaneet jäsenet ovat tervetulleita. Täsmälliset tiedot päivämäärineen, hintoineen ja ohjelmineen toimitetaan sähköisesti niille jäsenille, jotka ovat toimittaneet sähköpostiosoitteensa yhdistykselle kesäkuun puoliväliin mennessä. Sähköpostiosoitteet lähetetään osoitteeseen **puheenjohtaja@finnish-irish.fi.**

Musiikkia ja muuta Helsingin kesässä

Irlantilaiset pubimme järjestävät ohjelmaa koko kesän. Eri tapahtumista saa tietoa parhaiten niiden nettisivuilta, Esimerkiksi sivuja www.mollymalones.fi ja www.thirstyscholar.fi kannattaa seurata. O'Malleys'-pubin tarjonta löytyy sivulta www.raflaamo.fi. Sen verran tiedetään jo nyt, että pubissa on lauantaisin elävää musiikkia.

We need your e-mail!

More and more of the information sent by the Finnish-Irish Society to its members will be distributed over the net. For that we need your e-mail address. Please sent it to **puheenjohtaja@finnish-irish.fi.** These addresses will be used only by The Finnish-Irish Society for its membership information and not given to third parties.

Let's go to Ireland!

Finnish-Irish Society is organizing a trip to Ireland for its members next autumn. Details of the trip - like the dates and prices will be posted by e-mail to those members who have given us their e-mail addresses. Send yours to **puheenjohtaja@finnish-irish.fi.**

The 34th Irish Festival in Finland

The main night will be the 28th of September in Virgin Oil, Helsinki. More details later both in Shamrock and by e-mail.

The performers will be star class, again.

Poems and Pints

Toukokuun Poems and Pints -illassa muistettiin Irlannin tuoreinta Nobel-kirjailijaa Seamus Heaney'tä. Frank Boyle ja Jyrki Vainonen kertoivat kirjailijasta ja lukivat Heaneyn runoja englanniksi ja suomeksi Vainosen käännöksinä. Etusormen ja peukalon välissä lepää kynäpätkä. Minä kaivan sillä, kirjoitti Heaney. Kun lukee koko runon, pääsee mukaan sukupolvien elämään. Vainosen suomennoksia on kirjastoissa, englanninkielisiä löytyy kirjakaupoista, nettisellaisista ainakin.

Täpötäysi O'Malleys'kuunteli parhaimmillaan hiiren hiljaa, kun Frank Boyle luki englanniksi ja Jyrki Vainonen suomeksi Seamus Heaneyn runoja.

TAKAPOTKU SOITTI SALOSSA HUIKEAN IRKKUKEIKAN

Salo Irish Festivaalin jamijatkoille ravintola Hometowniin ahtautui 200 henkeä. Jussi Syren And The Groundbreakers aloitti konsertillaan, ja sen jälkeen areena avautui vapaamuotoiselle jamisessiolle. Kuvassa mukana mm. Ants in the Pantsin, Takapotkun ja The Green Hopen soittajia. Finnish-Irish Society ry Salon osaston puheenjohtaja Arto Pasio kitaroineen kuvan oikeassa reunassa. Kuva: Satu Pasio.

Salo Irish Festivaali 2019 täytti ja ylitti järjestäjien odotukset. Kolmen päivän aikana irkkumusiikki soi yhdeksässä tapahtumassa, joissa esiintyi kuusi yhtyettä ja yksi tanssiryhmä. Konserttipaikoiksi valittiin monipuolinen kirjo päiväkodista baareihin. Festarin yleisöennätys ryskyi nurin — keikkoja seurasi tänä vuonna yli 1 200 henkeä.

Ennakolta loppuunmyydyin (370 henkeä) pääkonsertin huipentuma oli Takapotku-yhtyeen setti. Nuoret, taitavat ja iloisen energiset soittajat saivat kuulijat puolelleen heti alusta alkaen. Lopuksi yleisö intoutui seisaaltaan bravo-huutoihin Takapotkulle. Irlannin Suomen suurlähetystön II lähetystösihteeri **Emma McCarron** kiipesi spontaanisti lavalle kiittämään bändiä:

"On outoa tulla tänne vieraaseen kaupunkiin ja tuntea olevansa kotona. Otitte kotimaani kansanmusiikin ja teitte siitä paljon coolimpaa!"

Kymmenhenkinen Takapotku-yhtye nosti loppuunmyydyssä pääkonsertissa tunnelman kattoon — sekä yleisön standing ovation -aplodeihin ja bravo-huutoihin. Aivan huikea keikka! Jyväskylän yliopistossa musiikkikasvatusta opiskelevat soittajat vasemmalta: Josefiina Fagerlund, Roosa Vuopala, Petro Pitkänen, Matias Hämäläinen, Jethro Liukku, Eevi Kortelainen, Olli Helle ja Sanna Sällinen. Kuva: Satu Pasio.

FINNISH-IRISH SOCIETY RY

Puustellinrinne 3 A 8, 00410 Helsinki
Y 0797582-0
Nordea FI81 2001 1800 0192 29
info@finnish-irish.fi | www.finnish-irish.fi

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä

Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29, 40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio
Puh./Tel. 040 585 4528

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7, 90580 Oulu
Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori
Puh./Tel. 044 572 4392

Salo

Pj./Chair: Arto Pasio
Portimonkatu 8 A12, 24100 Salo
Puh./Tel. 044 217 8689

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7, 33730 Tampere
Puh./Tel. 045 6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Veli-Matti Kauppinen
Allaistenkatu 19, 20460 TURKU
Puh./Tel. 0400 715 786
velluk73@gmail.com
www.finnish-irish-turku.net

Ääneseutu

Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA / THE BOARD

Puheenjohtaja/Chairperson
Paula Uitto

Varapuheenjohtaja/Vice-chairman
Otso Nykänen

Rahastonhoitaja/Finances
Kari Liinakoski

Sihteeri/Secretary
Satu Wakkola

Jäsenet/Members

Eero Aro, Heli Gäsman, Leo Hesanto,
Matti Sovijärvi, Tarja Väyrynen

Läh. Finnish-Irish Society ry
Paula Uitto
Puustellinrinne 3 A 8
00410 Helsinki
Finland

SIGHTSEEING

Muutokset mahdollisia
Changes possible

SIGHTSEEING-RISTEILY/CRUISE

Kaksi yhden hinnalla

Tällä etusetelillä 29.9.2019 asti (norm. 24 €/hlö).
Laivalla mahdollisuus ruokailla lisämaksusta.

Royal Line.fi

info@royalline.fi Tel. +358 (0) 207 118 333

Two for the price of one

With this coupon until 29.9.2019 (norm. 24 €/pers). Lunch available on board at an extra cost.